

Vlaams
Parlement

stuk **1475** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 7 februari 2012 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de dames Kathleen Deckx, Sabine Poleyn, Goedele Vermeiren,
Mia De Vits, Katrien Schryvers, Lies Jans en Veerle Heeren

betreffende de verspreiding en bestrijding
van het fenomeen van genitale verminking

Dit voorstel van resolutie werd ingetrokken op 23 oktober 2013.

TOELICHTING

Volgens schattingen van de Wereldgezondheidsorganisatie hebben meer dan 130 miljoen vrouwen en meisjes een vorm van genitale verminking ondergaan. Door de internationale migratie vindt genitale verminking vandaag de dag ook in Europa en Vlaanderen plaats.

Genitale verminking is wreed en vormt een fundamentele schending van de meest elementaire rechten van vrouwen en meisjes en is in strijd met tal van internationale verdragen zoals het Verdrag inzake de rechten van het kind en het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen.

De gevolgen van genitale verminking voor vrouwen – naast de psychologische consequenties ook de fysieke gezondheidsimplicaties op korte, maar ook op lange termijn – zijn niet te onderschatten. De hevige pijn, bloedingen met soms de dood tot gevolg en beschadigingen van aanliggende organen ondergraven op korte termijn het welzijn van de vrouw. Op lange termijn kunnen zich complicaties voordoen zoals genitale infecties, onvruchtbaarheid, seksuele stoornissen en incontinentie.

Dat probleem moet aangepakt worden. Volgens een schatting van de ‘Studie over de prevalentie en het risico op vrouwelijke genitale verminking in België’, een onderzoek dat in opdracht van federale overheidsdienst Volksgezondheid door het Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen tussen 2009 en 2010 werd uitgevoerd, zijn er in België 6260 vrouwen besneden en lopen er nog 1975 meisjes het gevaar besneden te worden. Het gaat vaak om zeer jonge meisjes.

Hoewel veel van de bevoegdheden betreffende de problematiek op federaal niveau aangepakt moeten worden, kan en moet ook Vlaanderen actie ondernemen om die schending van de mensenrechten tegen te gaan.

Het Nationaal Actieplan (2010-2014) ter bestrijding van partnergeweld en andere vormen van intrafamiliaal geweld zoals vrouwelijke genitale verminking – een gezamenlijk actieplan van het federale niveau, de gemeenschappen en de gewesten – vormt daarvoor de leidraad.

Kathleen DECKX

Sabine POLEYN

Goedele VERMEIREN

Mia DE VITS

Katrien SCHRYVERS

Lies JANS

Veerle HEEREN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering:

- 1° de engagementen, opgenomen door het Vlaamse beleidsniveau in het Nationaal Actieplan (2010-2014) ter bestrijding van partnergeweld en andere vormen van intrafamiliaal geweld waaronder vrouwelijke genitale verminking, na te komen;
- 2° de aandacht voor vrouwelijke genitale verminking mee te nemen in het beleid in verband met Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en in verband met Onderwijs, en een preventief en sensibiliserend beleid op dat vlak te voeren dat onder andere gericht is op professionals in de gezondheidszorg en op risicogroepen, en meer bekendheid te geven aan bestaande initiatieven;
- 3° samen met de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten jaarlijkse, laagdrempelige, doelgroepgerichte sensibiliseringscampagnes op te zetten voor risicogezinnen die op vakantie gaan naar het thuisland, om hen erop te wijzen dat vrouwelijke genitale verminking in België verboden is;
- 4° samen met de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten initiatieven te nemen in verband met culturele praktijken die de lichamelijke integriteit aantasten in ons land, bijvoorbeeld door het organiseren van een colloquium daarover;
- 5° de erkende expertisecentra in Vlaanderen te vragen om te werken rond de problematiek van culturele praktijken die de lichamelijke integriteit aantasten. Dat kan gaan over wetenschappelijk onderzoek, sensibilisering, richtlijnen en trainingen voor hulpverleners. Dat gebeurt bij voorkeur in overleg met zelfhulporganisaties van mensen afkomstig uit zogenaamde risicogebieden of risicolanden;
- 6° in samenspraak met de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten een overleg op te zetten waarbij de bestaande expertisecentra in ons land hun werkzaamheden stroomlijnen, zodat een betere gezamenlijke aanpak mogelijk wordt;
- 7° de problematiek versneld extra aandacht te geven onder andere via de medische consulten, uitgevoerd door de centra voor leerlingenbegeleiding en via Kind en Gezin;
- 8° vanuit de bevoegdheid Volksgezondheid een coördinerende rol op te nemen in dat verband;
- 9° te kijken wat we kunnen leren van ‘best practices’ in onze buurlanden en bij uitbreiding in de Europese Unie.

Kathleen DECKX

Sabine POLEYN

Goedele VERMEIREN

Mia DE VITS

Katrien SCHRYVERS

Lies JANS

Veerle HEEREN